

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ ﴿١٦﴾

16 Yakında, o büyüyen burnunu hiç unutulmayacak şekilde damgalayacağız.

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

17 Bağlı, bahçeli ülkelerin halkını âfetlerle imtihan ettiğimiz gibi, biz onları da âfetlerle imtihan ettik. Hani o zaman bahçe sahipleri yemin etmişlerdi! Kesinlikle, sabah erken bağlarındaki, bahçelerindeki gece dökülen ve kesecekleri meyvalarını fukaraya göstermeden devşireceklerdi.

وَلَا يَسْتَتْنُونَ ﴿١٨﴾

18 Yeminlerini “Allah izin verirse...” ile kayıtlamıyorlar, muhtaçları bile istisna etmiyorlardı.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾

19 Onlar uykuda iken, Rablerinden gelen bir âfet ülkeyi sardı.

فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

20 Bağlar, bahçeler yangın yerine dönmüş, simsiyah kesilmişti.

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

21 Sabah olmak üzereyken birbirlerine seslendiler..

أَنْ اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾

22 “- Kesecekseniz, toplayacaksanız eğer, tarlanıza, mahsulünüzün başına erken gidin” dediler.

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾

23 Aralarında fısıldaşarak fırladılar.

أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

24 “- Sakın, bugün, yanınıza çevresi, çaresi olmayan bir yoksul sokulmasın” diye fısıldaşıyorlardı.

وَعَدُوا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾

25 Yoksullara yardıma güçleri yettiği halde, onları yardımdan mahrum etmek niyet ve kararı ile erkenden yola düştüler.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَّالُونَ ﴿٢٦﴾

26 Bağlı, bahçeyi gördüklerinde:

“- Galiba biz yanlış yere geldik” dediler.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

27 “- Yok, yok, biz yoksul bırakılmışız” dediler.

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

28 İçlerinden en mâkulleri, seçkin birisi:

“- Demedim mi size? Keşke Allah'ı tesbih ve tenzih etseydiniz, namaz kılsaydınız, ibadet etseydiniz!” dedi

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

29 “- Rabbimizi tesbih ve tenzih ederiz. Biz gerçekten hakka riayet etmeyen zâlim, müşrik bir milletmişiz” dediler.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾

30 Suçu, kabahati birbirlerinin üstüne atmaya, birbirlerini kınamaya başladılar.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾

31 “- Yazıklar olsun bize, gerçekten biz azmış bir milletmişiz” dediler.

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

32 “- Ola ki, Rabbimiz bunların yerine bize daha hayırlısını verir. Biz yalnız Rabbimizin rızasını arzuluyoruz” dediler.

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

33 İşte bu dünyada, insanları imtihan etmek için verdiğimiz ceza böyledir. Âhiret, ebedî yurt azâbı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

★ 34 Allah'a sığınıp, emirlerine yapışarak, günahlardan arınıp, azaptan korunanlar, kulluk ve sorumluluk şuurıyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minler için, Rablerinin katında nimetlerle dolu cennetler vardır.

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

35 Biz, İslâm'ı yaşayan müslümanlara, İslâm'a planlı cephe alarak, müslümanlığı, müslüman nesilleri yozlaştırma, yok etme suçu işleyen güç ve iktidar sahibi âsilere, suçlulara, günahkârlara davrandığımız gibi mi muamale yapacakmışız?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

36 Aklınızı mı yitirdiniz? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

37 Yoksa kutsal bir kitabınız var da, içinde bunları mı okuyorsunuz?

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

38 O kitapta:

“- Beğendiğiniz her şey sizin, diye mi yazılı?”

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

39 Yoksa:

“- Lehinize ne karar vererseniz, mutlaka sizin için yerine getirilir” diye, sizin lehinize tarafımızdan verilmiş, Kıyamet gününe kadar geçerli kesin taahhütler mi var?

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

40 Sor bakalım onlara, içlerinden bu taahhütlere kefil hangisi?

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

41 Yoksa kendilerini müslümanlarla eşit hale getirecek mâbutları mı var onların? Doğru söylüyorlarsa, mâbutlarını getirsinler.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

42 İşlerin güçleşip, herkesin paçalarını sıvayıp kaçacak yer aradığı (paçalarının tuttuğu) gün, secdelere davet edilecekleri, teşvik edilecekleri gün, secdeye güç yetiremeyecekleri, vakit bulamayacakları gün mâbutlarını çağırırlar.